

ra i successivament ha d'ésser amb aquest fi, el de fer obra perpètua, obra sòlida, que quedi.

La nostra obra no és el fet material d'aixecar una casa, sinó el fet espiritual d'enlairar una professió, treballem amb constància perquè la nostra generació mèdica dongui més fruits morals, científics, culturals i de ciutadania que totes les generacions passades i haurem bastit el més ferm i ample fonament del Casal que lliurarem a nostres venidors. Que amb el nostre exemple puguin viure delitosament i sens abaixar els ulls totes les generacions que es succeeixin, que trobin en nostres obres aquell pa de cada dia que satisfà el cos i vivifica l'esperit, aquesta és la gran casa que podem, sens més esforç que nostra voluntat, anar muntant tots els dies i totes les hores de nostre viure. No és que estigui erma la terra i buit el solar, són petites les obres fetes, són clares les pedres macisses que s'hi han posat, són aïllades, no és l'obra de conjunt, l'obra plena i vigorosa de la massa intel·ligent, treballadora, complidora, és l'obra isolada del geni, l'obra del mestre director, sens escola o amb escola mínima.

J. A. NOSTRE

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

